

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 844

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 decembrie 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.341 din 22 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	2-3	Decizia nr. 1.353 din 22 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	9-10
Decizia nr. 1.342 din 22 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 și art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	3-5	Decizia nr. 1.354 din 22 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 9 alin. (2), art. 25 și art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.....	11-12
Decizia nr. 1.343 din 22 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.....	5-6	Decizia nr. 1.382 din 27 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar	12-14
Decizia nr. 1.345 din 22 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (1) și (2) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare	6-7	Decizia nr. 1.396 din 29 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 punctul 1 din Legea nr. 68/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2007 privind modificarea Legii nr. 265/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere	15-16
Decizia nr. 1.352 din 22 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (2) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor	8-9		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.341

din 22 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Gerhard Truetsch și Martha Schutz în Dosarul nr. 5.012/62/2008 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.012/62/2008, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.**

Excepția a fost ridicată de Gerhard Truetsch și Martha Schutz într-un dosar având ca obiect o acțiune în revendicare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale întrucât impunerea unui termen în care să se depună actele necesare dovedirii calității de persoană îndreptățită încalcă în special dreptul de proprietate consfințit de Constituție, respectiv art. 44 alin. (2), potrivit căruia proprietatea privată este garantată și ocrotită de lege, indiferent de titular. De asemenea, se mai critică faptul că o persoană este nevoită să facă dovada dreptului său de proprietate, în condițiile în care, la momentul preluării imobilului de către statul român, i-au fost preluate atât imobilul, cât și actele doveditoare ale proprietății asupra unui imobil, aceste acte fiind deținute de instituțiile statului român.

Tribunalul Brașov — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că limitarea în timp a dreptului de a administra dovezi cu privire la existența unui drept se

încadrează în norma constituțională prevăzută la alin. (1) art. 44, ideea de securitate a circuitului civil nepermițând perpetuarea *sine die* a unei stări de incertitudine și nesiguranță cu privire la raporturile juridice și fiind în acord cu limitarea legală a exercitării drepturilor civile.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 23 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 23 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată, în urma adoptării Legii nr. 247/2005, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, având următorul conținut:

„Art. 23. — Actele doveditoare ale dreptului de proprietate ori, după caz, ale calității de asociat sau acționar al persoanei juridice, precum și, în cazul moștenitorilor, cele care atestă această calitate și, după caz, înscrisurile care descriu construcția demolată și orice alte înscrisuri necesare evaluării pretențiilor de restituire decurgând din prezenta lege, pot fi depuse până la data soluționării notificării.”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind liberul acces la justiție și ale art. 44 alin. (2) referitoare la dreptul de proprietate privată. Totodată, invocă contrarietatea textului de lege criticat cu prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 11 alin. (2) din Constituția României.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că, în jurisprudența sa, a statuat că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se îndeplinește actul de justiție. Astfel, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora *„Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege”*; astfel că, pentru situații deosebite, legiuitorul poate stabili reguli speciale de procedură, precum și modalități

de exercitare a drepturilor procesuale, astfel încât liberul acces la justiție să nu fie afectat.

Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, între care și stabilirea unor termene după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

În ceea ce privește susținerile autorilor referitoare la proba dreptului de proprietate, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 1.148 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 778 din 20 noiembrie 2008. Cu acel prilej, a constatat că dispozițiile art. 23 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 sunt constituționale, reținând că reglementarea administrării doar a probei cu înscrisuri în procedura de restituire a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, ca o excepție de

la regula administrării probelor în procesul civil, reprezintă prerogativa exclusivă a legiuitorului, în conformitate cu art. 126 din Constituție, avându-se în vedere și obiectul restituirii, respectiv bunurile imobile, fără a fi încălcate, astfel, drepturile fundamentale ale justițiabililor. De altfel, instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește administrarea probelor, nu este contrară dreptului la un proces echitabil, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Atât în sistemul nostru procesual, cât și în alte țări, legea poate limita posibilitatea folosirii anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, cum sunt probele, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Legii fundamentale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Gerhard Truetsch și Martha Schutz în Dosarul nr. 5.012/62/2008 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,
NICOLAE COCHINESCU

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.342

din 22 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 și art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.155/90/2008, **Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 și art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tahiproduct” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea într-o cauză comercială privind procedura insolvenței.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 și art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tahiproduct” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 3.155/90/2008 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece nu prevăd obligația creditorului care solicită deschiderea procedurii insolvenței de a dovedi printr-un titlu executoriu caracterul cert, lichid și exigibil al creanței sale și faptul că s-a adresat în prealabil executorului judecătoresc, iar acesta a constatat că debitorul nu are posibilitatea să își plătească datoria.

Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 pct. 1 și art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, modificate și completate prin Legea nr. 277/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 173/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și pentru modificarea lit. c) a art. 6 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 14 iulie 2009, având următorul cuprins:

— Art. 3 pct. 1: „În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. insolvența este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile:

a) insolvența este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori;

b) insolvența este iminentă atunci când se dovedește că debitorul nu va putea plăti, la scadență, datoriile exigibile angajate, cu fondurile bănești disponibile la data scadenței;”;

— Art. 31: „(1) Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă, în care va preciza:

a) cuantumul și temeiul creanței;

b) existența unei garanții reale, constituite de către debitor sau instituite potrivit legii;

c) existența unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;

d) declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel

puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.

(2) Creditorul va anexa documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de garanții.

(3) Dacă între momentul înregistrării cererii de către un creditor și cel al judecării acestei cereri sunt formulate cereri de către alți creditori împotriva aceluiași debitor, tribunalul va verifica, din oficiu, la data înregistrării, existența dosarului pe rol, va dispune conexarea acestora și va stabili îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) referitoare la cuantumul minim al creanțelor, în raport cu valoarea însumată a creanțelor tuturor creditorilor care au formulat cereri și cu respectarea valorii-prag prevăzute de prezenta lege.

(4) Dacă există o cerere de deschidere a procedurii insolvenței formulată de către debitor și una sau mai multe cereri formulate de creditori, nesoluționate încă, toate cererile de deschidere a procedurii se conexează la cererea formulată de debitor.

(5) Dacă s-a deschis o procedură într-un dosar, celelalte eventuale dosare aflate pe rol, cu același obiect, vor fi conexate la același dosar.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 privind principiul egalității în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate prin Decizia nr. 346/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 2 aprilie 2008. Cu acel prilej, Curtea a reținut că procedura specială a insolvenței nu poate fi folosită în mod arbitrar, deoarece legea prevede condiții stricte pentru introducerea cererii de deschidere a procedurii, legate de caracterul cert, lichid și exigibil al creanțelor, precum și de starea de insolvență reală a debitorului. Introducerea cererii nu determină automat deschiderea procedurii insolvenței, iar debitorul se poate apăra față de orice solicitare în acest sens, beneficiind de toate mijloacele și garanțiile procedurale legale care condiționează desfășurarea unui proces echitabil. El poate contesta și dovedi inexistența stării de insolvență, iar dacă judecătorul-sindic va constata că nu este în insolvență va trebui să respingă cererea creditorului, continuând procedura numai când constată netemeinicia contestației. Totodată, Curtea a arătat că procedura prevăzută de textele de lege criticate a fost instituită de legiuitor tocmai ca un mijloc de constrângere a debitorului care nu și-a executat voluntar obligațiile de plată, modalitate prin care nu a fost încălcat dreptul de proprietate al acestuia, în condițiile în care, în ceea ce îl privește, era ținut de existența unor creanțe certe, lichide și exigibile, ci s-a asigurat protecția dreptului de proprietate al titularilor unor asemenea creanțe, încălcat prin refuzul de executare din partea debitorilor rău-platnici.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției, potrivit căreia dispozițiile de lege criticate ar trebui modificate „în sensul de a deveni mult mai restrictive”, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 și art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tahiprod” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 3.155/90/2008 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,
NICOLAE COCHINESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.343

din 22 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vaidacom” — S.R.L. din Sângiorgiu de Mureș în Dosarul nr. 11.018/55/2008 al Tribunalului Arad — Secția contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.018/55/2008, **Tribunalul Arad — Secția contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a**

tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vaidacom” — S.R.L. din Sângiorgiu de Mureș într-o cauză civilă privind plângerea împotriva unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie răspunderea contravențională a unei persoane juridice pentru fapte comise de salariații acesteia, fără a se putea reține vinovăția persoanei juridice în săvârșirea faptei contravenționale. Prin consecințele sale, reglementarea atacată aduce atingere atât desfășurării activității normale a persoanei juridice, cât și patrimoniului acesteia.

Tribunalul Arad — Secția contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art.1 alin. (1) lit. b) și alin. (2): „(1) În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează: [...] b) utilizatori — persoanele fizice sau juridice române care dețin vehicule înmatriculate în România sau în alte state, denumite în continuare utilizatori români, respectiv persoanele fizice ori juridice străine care dețin vehicule înmatriculate în alte state, denumite în continuare utilizatori străini.[...]”

(2) Începând cu data de 1 iulie 2002 se introduce tariful de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, denumit în continuare tarif de utilizare, aplicat tuturor utilizatorilor români și străini pentru toate vehiculele înmatriculate care sunt folosite pe rețeaua de drumuri naționale din România și structurat în funcție de perioada de parcurs și de staționare, de încadrarea în clasa

de emisii poluante (EURO), de masa totală maximă autorizată (MTMA) și de numărul de axe, după caz.”

— Art.8 alin. (1): „Fapta de a circula fără a deține rovinietă valabilă constituie contravenție și se sancționează cu amendă.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, asupra dispozițiilor criticate din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, raportate la prevederile art. 44 din Constituție, s-a pronunțat prin Decizia nr. 836/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 8 ianuarie 2007. Cu acel prilej, Curtea a reținut că dreptul de proprietate privată nu este un drept absolut, așa încât, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, conținutul și limitele acestuia sunt stabilite de lege. Așa fiind, nu se poate susține că prin instituirea unei sancțiuni contravenționale în sarcina persoanelor fizice ori juridice se aduce atingere dreptului de proprietate, chiar dacă în mod automat executarea contravenției înseamnă diminuarea patrimoniului. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate nu conțin niciun fel de prevederi de natură a afecta în vreun fel libertatea comerțului.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vaidacom” — S.R.L. din Sângiorgiu de Mureș în Dosarul nr. 11.018/55/2008 al Tribunalului Arad — Secția contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,
NICOLAE COCHINESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.345

din 22 octombrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (1) și (2)
din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare**

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător

Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (1) și (2) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și publicității imobiliare, excepție ridicată de Livia

Felicia Pop, Augustin Pop și Livia Pop în Dosarul nr. 2.340/219/2007 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii de amânare în vederea angajării unui apărător, cerere depusă la dosar de autorii excepției. Curtea pune în discuție această cerere. Reprezentantului Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii. Curtea respinge cererea de amânare.

De asemenea, magistratul-asistent mai referă asupra faptului că părțile Camelia-Iasmina Mînzat, Larisa Pașca și Smaranda-Adriana Oargă au depus note scrise la dosar, solicitând respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.340/219/2007, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 43 alin. (1) și (2) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare.**

Excepția a fost ridicată de Livia Felicia Pop, Augustin Pop și Livia Pop într-un dosar având ca obiect o acțiune în prestație tabulară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale contravin art. 44 alin. (1), (2) și (7) din Constituție, întrucât se lasă posibilitatea încălcării dreptului de proprietate, golind de conținut articolul constituțional prin faptul că este posibilă atât transcrierea unui drept în cartea funciară, când o parcelă trece dintr-o carte funciară în alta, cât și retranscrierea, în cazul parcelării unui imobil. Alin. (2) al art. 43 este, de asemenea, neconstituțional prin faptul că dreptul de proprietate poate fi afectat prin formarea unui imobil distinct cu număr cadastral nou.

Tribunalul Timiș — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 43 alin. (1) și (2) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare sunt constituționale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (1) și (2) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare, excepție ridicată de Livia Felicia Pop, Augustin Pop și Livia Pop în Dosarul nr. 2.340/219/2007 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,
NICOLAE COCHINESCU

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, concluziile scrise depuse de părți, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 43 alin. (1) și (2) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 martie 2006, având următorul conținut:

„Art. 43. — (1) În caz de alipire sau dezlipire, se vor efectua transcrieri, dacă o parcelă trece dintr-o carte funciară în alta, sau reînscieri, dacă, dezlipindu-se o parcelă, aceasta se va trece în aceeași carte funciară ca un imobil de sine stătător.

(2) Dacă se transcrie o parte din parcelă într-o altă carte funciară, se va forma un imobil distinct cu număr cadastral nou, iar restul se înscrie în vechea carte funciară, cu menționarea noului număr cadastral și a suprafeței imobilului, iar dacă toate imobilele înscrise într-o carte funciară au fost transcrise, aceasta se va închide și nu va mai putea fi redeschisă pentru noi înscieri.”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1), (2) și (7) referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia sunt, în realitate, nemulțumiți de soluția legislativă adoptată de legiuitor prin Legea nr. 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare și, mai ales, de modul de aplicare a acestor dispoziții. Or, conform prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. De altfel, dispozițiile legale criticate sunt în deplin acord cu norma constituțională, înscrierea sau reînscierea unui drept sau a unui imobil în cartea funciară nu aduce atingere dreptului de proprietate și dă expresie scopului pentru care a fost instituit sistemul de publicitate imobiliară. Tehnica efectivă de înscriere sau reînsciere prevăzută de lege nu încalcă dispoziția constituțională care garantează dreptul de proprietate.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.352

din 22 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (2) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (2) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Atlas Transport” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 4/303/2009 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă.

La apelul nominal răspund administratorul Constantin Pielea pentru Societatea Comercială „Atlas Transport” — S.R.L., cu delegație depusă în ședință, și avocatul Constantin Profir pentru Parohia Ortodoxă Militari I, cu împuternicirea avocațială la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată, deoarece actuala reglementare a cultelor conține o lacună, neexistând un sistem de evidență a înregistrării tuturor unităților de cult din România.

Avocatul părții Parohia Ortodoxă Militari I solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece unitățile de cult se înregistrează la Ministerul Culturii și Cultelor. Depune concluzii scrise în acest sens și solicită cheltuieli de judecată, anexând două chitanțe în original.

Având cuvântul în replică, administratorul Societății Comerciale „Atlas Transport” — S.R.L. susține că nu există la Ministerul Culturii și Cultelor o asemenea evidență.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4/303/2009, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (2) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Atlas Transport” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece nu reglementează înregistrarea și funcționarea cultelor religioase și unităților sale componente. Legea nr. 489/2006 este lacunară, spre deosebire de Decretul nr. 177/1948 ce reglementa același domeniu, care la art. 17 și 18 prevedea că înregistrarea cultelor religioase se făcea în registre speciale deținute de primării, iar recunoașterea

personalității juridice avea loc în baza actului de încuviințare emis de Ministerul Cultelor. Totodată, arată că dispozițiile de lege criticate sunt în contradicție și cu prevederile Decretului nr. 31/1954 cu privire la persoanele fizice și juridice. Mai susține că reglementarea referitoare la înființarea și funcționarea asociațiilor religioase trebuie să se aplice tuturor cultelor și unităților componente ale acestora, iar, întrucât unitățile de cult au caracter de utilitate publică, acestea ar trebui să fie înregistrate ca persoane juridice în „registre oficiale organizate la grefele judecătorilor”.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (1) și (2) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 8 ianuarie 2007, care au următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) *Culte recunoscute sunt persoane juridice de utilitate publică. Ele se organizează și funcționează în baza prevederilor constituționale și ale prezentei legi, în mod autonom, potrivit propriilor statute sau coduri canonice.*

(2) *De asemenea, sunt persoane juridice și părțile componente ale cultelor, așa cum sunt menționate în statutele sau codurile canonice proprii, dacă îndeplinesc cerințele prevăzute în acestea.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (2) privind egalitatea în fața legii, art. 31 alin. (1) privind dreptul la informație și art. 124 alin. (2) privind îndeplinirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Referitor la susținerea autorului excepției privind lacunele Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor și contrarietatea dintre dispozițiile de lege criticate și cele ale Decretului nr. 31/1954 cu privire la persoanele fizice și

juridice, Curtea constată că această critică nu poate fi primită, deoarece, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Totodată, din analiza motivării excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta nu conține o veritabilă critică de neconstituționalitate, întrucât autorul excepției s-a limitat să enumere dispoziții din Constituție, pretins a fi încălcate de dispozițiile de lege criticate, fără să precizeze în ce constă contrarietatea dintre textele de lege criticate și dispozițiile enumerate din Legea fundamentală. Or, potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „Sesizările

trebuie făcute în formă scrisă și motivate”, instanța de contencios constituțional neputându-se substitui autorului excepției în ceea ce privește invocarea motivelor de neconstituționalitate.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (2) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, astfel cum a fost formulată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

În ceea ce privește solicitarea avocatului părții Parohia Ortodoxă Militari I de a i se acorda cheltuieli de judecată, Curtea constată, în temeiul dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, că aceasta nu poate fi primită, deoarece regulile de procedură civilă referitoare la acordarea cheltuielilor de judecată nu sunt compatibile cu natura procedurii în fața Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (2) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Atlas Transport” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 4/303/2009 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,
NICOLAE COCHINESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.353

din 22 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Luca Circo Voicu Dorel în Dosarul nr. 7.905/97/2008 al Tribunalului Hunedoara — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece autorul acesteia solicită aplicarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.905/97/2008, **Tribunalul Hunedoara — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 din Legea nr. 64/1995, preluate în art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Luca Circo Voicu Dorel într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de antrenare a răspunderii patrimoniale a administratorului Societății Comerciale „Fabric Zarand” — S.A. din Brad.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că aplicarea în cauză a prevederilor criticate contravine dispozițiilor art. 21 alin. (1)—(4) și art. 78 din Constituție, deoarece faptele pentru care s-a solicitat stabilirea răspunderii administratorului sunt anterioare declanșării procedurii de faliment.

Tribunalul Hunedoara — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 138 din Legea nr. 85/2006 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea instanței de judecată, îl constituie dispozițiile art. 137 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, dispoziții abrogate prin art. 156 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006. Curtea constată însă că soluția legislativă criticată a fost preluată în cuprinsul dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006, modificate și completate prin Legea nr. 277/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 14 iulie 2009, având următorul cuprins:

„Art. 138. — (1) *La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de membrii organelor de supraveghere din cadrul societății sau de conducere, precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:*

a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;

b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori.

(2) *Aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiuni.*

(3) *Comitetul creditorilor poate cere judecătorului-sindic să fie autorizat să introducă acțiunea prevăzută la alin. (1), dacă administratorul judiciar sau lichidatorul a omis să indice, în raportul său asupra cauzelor insolvenței, persoanele culpabile de starea de insolvență a patrimoniului debitorului persoană juridică ori dacă acesta a omis să formuleze acțiunea prevăzută la alin. (1) și răspunderea persoanelor la care se referă alin. (1) amenință să se prescrie.*

(4) *În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvență să fie contemporană sau anterioară perioadei de timp în care și-au exercitat mandatul ori în care au deținut poziția care ar fi putut cauza insolvența. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale persoanei juridice, s-au opus la actele ori faptele care au cauzat insolvența sau au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvența și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia susține că „aplicarea dispozițiilor art. 137 din Legea nr. 64/1995” încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție și în art. 78 privind intrarea în vigoare a legii.

Curtea constată că aceste susțineri nu constituie o veritabilă excepție de neconstituționalitate, ci autorul excepției este nemulțumit, în realitate, de modul de aplicare a legii, or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea se poate pronunța numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată. Aplicarea în timp a legilor este de competența instanțelor de judecată, nefiind o problemă de constituționalitate a legilor.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, astfel cum a fost formulată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Luca Circo Voicu Dorel în Dosarul nr. 7.905/97/2008 al Tribunalului Hunedoara — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,
NICOLAE COCHINESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.354

din 22 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 9 alin. (2), art. 25 și art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 9 alin. (2), art. 25 și art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Corneliu Alexandru Tanco în Dosarul nr. 9.678/302/2007 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal răspunde autorul excepției de neconstituționalitate, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, Corneliu Alexandru Tanco solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, deoarece dispozițiile de lege criticate încalcă dreptul la apărare și dreptul la muncă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.678/302/2007, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 9 alin. (2), art. 25 și art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat**, excepție ridicată de Corneliu Alexandru Tanco într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece interzic exercitarea dreptului la apărare printr-un apărător care nu are calitatea de avocat.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 9 alin. (2), art. 25 și art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (3): „*Constituirea și funcționarea de barouri în afara U.N.B.R. sunt interzise. Actele de constituire și de înregistrare ale acestora sunt nule de drept.*”;

— Art. 9 alin. (2): „*În fiecare județ există și funcționează un singur barou membru al U.N.B.R., cu sediul în localitatea de reședință a județului.*”;

— Art. 25: „*(1) Exercițarea oricărei activități de asistență juridică specifică profesiei de avocat și prevăzută la art. 3 de către o persoană fizică sau juridică ce nu are calitatea de avocat înscris într-un barou și pe tabloul avocaților aceluși barou constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale.*

(2) Actele specifice profesiei de avocat, efectuate în mod public de o persoană care nu a dobândit calitatea de avocat în condițiile prezentei legi, sunt nule dacă s-a produs o vătămare ce nu poate fi remediată în alt mod, în afară de cazul în care modul de îndeplinire a acestora a fost de natură să producă o eroare comună cu privire la calitatea celui care le-a săvârșit.

(3) În cazurile prevăzute de prezentul articol, baroul are dreptul la acțiune în despăgubiri împotriva persoanei fizice sau juridice care exercită fără drept profesia de avocat.

(4) Sumele obținute cu titlu de despăgubiri potrivit alin. (3) vor fi cuprinse în bugetele barourilor și vor fi folosite în mod exclusiv pentru organizarea activității de pregătire profesională a avocaților, în condițiile legii.”;

— Art. 82 alin. (1) și (2): „*La data intrării în vigoare a prezentei legi persoanele fizice sau juridice care au fost autorizate în baza altor acte normative ori au fost încuviințate prin hotărâri judecătorești să desfășoare activități de consultanță, reprezentare sau asistență juridică, în orice domenii, își încetează de drept activitatea. Continuarea unor asemenea activități constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale.*

(2) De asemenea, la data intrării în vigoare a prezentei legi încetează de drept efectele oricărui act normativ, administrativ sau jurisdicțional prin care au fost recunoscute ori încuviințate

activități de consultanță, reprezentare și asistență juridică contrare dispozițiilor prezentei legi.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5), art. 11, 20, 24, 29, 41 și 53 și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat atât cu privire la constituționalitatea textelor de lege criticate în prezenta cauză, cât și asupra constituționalității Legii nr. 51/1995, în integralitatea sa. Astfel, Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 150/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 11 martie 2009, că niciun considerent privind libertatea individuală, implicit cea de asociere, nu poate fi reținut pentru înlăturarea art. 1 alin. (2) din Legea nr. 51/1995, care dispune că profesia de avocat se exercită numai de către membrii barourilor. Art. 53 din Constituție prevede că exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns prin lege, dacă aceasta se impune, între altele, pentru apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor. Tocmai de aceea, garantând dreptul la apărare, Constituția prevede în art. 24 alin. (2) că în timpul procesului părțile au dreptul la asistența unui avocat, înțelegând prin aceasta o persoană care are calitatea de avocat, dobândită în condițiile prevăzute prin lege. Aceasta este o puternică garanție care previne desfășurarea unor activități de asistență

juridică de către persoane necalificate și care scapă controlului profesional al barourilor de avocați. În această lumină, incriminarea faptelor de exercitare nelegală a profesiei de avocat, prevăzută în art. 25 din Legea nr. 51/1995, nu este decât consecința logică a reglementării legale, nefiind prin urmare de natură să aducă atingere prevederilor din Legea fundamentală cuprinse în art. 41 alin. (1) privind munca și protecția socială a muncii.

Totodată, prin Decizia nr. 150/2009, Curtea Constituțională a statuat că, în concepția legiuitorului, avocatura este un serviciu public, care este organizat și funcționează pe baza unei legi speciale, iar profesia de avocat poate fi exercitată de un corp profesional selectat și funcționând după reguli stabilite de lege. Această opțiune a legiuitorului nu poate fi considerată ca neconstituțională, având în vedere că scopul ei este asigurarea unei asistențe juridice calificate, iar normele în baza cărora funcționează nu contravin principiilor constituționale, cei care doresc să practice această profesie fiind datori să respecte legea și să accepte regulile impuse de aceasta. Astfel se explică de ce condițiile de organizare și exercitare a profesiei de avocat sunt prevăzute într-o lege specială.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, cât și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 9 alin. (2), art. 25 și art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Corneliu Alexandru Tanco în Dosarul nr. 9.678/302/2007 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,
NICOLAE COCHINESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.382

din 27 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Benke Károly — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar „Diaconul Coresi” din județul Brașov în Dosarul nr. 2.468/62/2009 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarele nr. 3.447D/2009 și nr. 3.448D/2009, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate similară cu cea ridicată în Dosarul nr. 3.439D/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarelor nr. 3.447D/2009 și nr. 3.448D/2009 la Dosarul nr. 3.439D/2009.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarelor nr. 3.447D/2009 și nr. 3.448D/2009 la Dosarul nr. 3.439D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât, prin Deciziile nr. 842 din 2 iunie 2009 și nr. 989 din 30 iunie 2009, Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierile din 29 aprilie 2009, pronunțate în Dosarele nr. 2.468/62/2009, nr. 3.026/62/2009 și nr. 2.282/62/2009, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ**, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar „Diaconul Coresi” din județul Brașov în cauze având ca obiect pretenții bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază că, prin adoptarea ordonanței de urgență, Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea ce încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4), precum și ale art. 61 alin. (1). De asemenea, se arată că Guvernul a adoptat ordonanța de urgență cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza emiterii acesteia, nu a motivat corespunzător urgența acestei reglementări și a afectat drepturile constituționale ale personalului didactic, și anume dreptul la un nivel de trai decent și protecția socială a muncii.

În final, se consideră că au fost încălcate și prevederile art. 102 alin. (1) și (2), precum și ale art. 141 din Constituție, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat aceste ordonanțe de urgență.

Tribunalul Brașov — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 este inadmisibilă, iar celelalte dispoziții ale ordonanței de urgență menționate sunt neconstituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008. În realitate, potrivit înscrisurilor aflate la dosarul cauzei, autorul excepției a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2008 privind stabilirea unor măsuri pentru salarizarea personalului din învățământ în anul 2008, ale art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 30 ianuarie 2009. Instanța de judecată a respins în mod expres ca inadmisibilă numai excepția ce privea prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2008, astfel încât, potrivit jurisprudenței sale, Curtea urmează să rețină ca obiect al excepției prevederile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009. Aceste texte legale au următorul cuprins:

— Art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008: *„Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]*

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 1

(1) *În cursul anului 2008 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2004 privind unele măsuri în domeniul învățământului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2005, cu modificările ulterioare, se majorează după cum urmează:*

a) *pentru funcția de profesor universitar prevăzută în anexa nr. 1.1, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:*

— *1 ianuarie—31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 230,247 lei;*

— *1 aprilie—30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 244,061 lei;*

— *1 octombrie—31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 266,026 lei;*

b) *coeficienții de multiplicare prevăzuți pentru funcțiile didactice de predare cu gradul didactic II, definitiv, debutant, cele cu studii de nivel liceal fără pregătire de specialitate și pentru*

funcțiile didactice auxiliare se majorează cu 10% începând cu data de 1 ianuarie 2008, față de nivelul din 31 decembrie 2007;

c) pentru funcțiile didactice prevăzute în anexele nr. 1.2, 2 și 3, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

- 1 ianuarie—31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 259,593 lei;
- 1 aprilie—30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 275,168 lei;
- 1 octombrie—31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 299,933 lei.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului sunt prevăzute în anexele nr. 4 și 5.»

3. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:

«Art. 11

(1) În cursul anului 2009 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit anexelor nr. 1.1, 1.2, 2 și 3, se majorează după cum urmează:

a) pentru perioada 1 ianuarie—28 februarie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

b) pentru perioada 1 martie—31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;

c) pentru perioada 1 septembrie—31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului pentru anul 2009 sunt cele prevăzute în anexele nr. 4 și 5.»

— Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009: „1. La articolul 11 alineatul (1), literele a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 30 ianuarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

«a) pentru perioada 1 ianuarie—31 martie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt

prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

b) pentru perioada 1 aprilie—31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;»”

— Art. 3: „Valorile coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzute în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a, 3a, 1.1b, 1.2b, 2b și 3b la Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se aplică corespunzător perioadelor stabilite la art. 2 din prezenta ordonanță de urgență”.

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind caracterul de stat de drept, ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, ale art. 41 alin. (2) privind dreptul salariaților la măsuri de protecție socială, ale art. 47 privind nivelul de trai, ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 102 alin. (1) și (2) privind rolul Guvernului, ale art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare ale ordonanțelor de urgență, precum și ale art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

I. Prevederile art. 1 pct. 2 și 3 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008 au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 842 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 6 iulie 2009. În lipsa unei intervenții legislative a Guvernului sau Parlamentului în termenul de 45 de zile cât reglementarea legală în cauză a fost suspendată de drept, aceasta și-a încetat efectele în temeiul art. 147 alin. (1) din Constituție. În aceste condiții, în baza art. 29 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate ridicată urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

II. Prevederile art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 989 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009. În lipsa unei intervenții legislative a Guvernului sau Parlamentului în termenul de 45 de zile cât reglementarea legală în cauză a fost suspendată de drept, aceasta și-a încetat efectele în temeiul art. 147 alin. (1) din Constituție. În aceste condiții, în baza art. 29 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate ridicată urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar „Diaconul Coresi” în Dosarele nr. 2.468/62/2009, nr. 3.026/62/2009 și nr. 2.282/62/2009 ale Tribunalului Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.396

din 29 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I punctul 1 din Legea nr. 68/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2007 privind modificarea Legii nr. 265/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I punctul 1 din Legea nr. 68/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2007 privind modificarea Legii nr. 265/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, excepție ridicată de Municipiul Târgu-Mureș în Dosarul nr. 2.754/102/2008 al Tribunalului Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 22 octombrie 2009 și au fost consemnate în încheierea de la acel termen, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 29 octombrie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.754/102/2008, **Tribunalul Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I punctul 1 din Legea nr. 68/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2007 privind modificarea Legii nr. 265/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere.**

Excepția a fost ridicată de Municipiul Târgu-Mureș într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile art. 120 alin. (1) din Constituție și ale Cartei Europene a Autonomiei Locale, care consacră principiile descentralizării și autonomiei locale, deoarece au eliminat textul cuprins la art. 14 alin. (4) teza a doua din Legea nr. 38/2003, care reglementa competența autorităților publice locale de a stabili „un număr maxim de autorizații taxi necesare peste raportul de 4 la 1.000 locuitori ai localității de autorizare, în baza unui studiu efectuat de către autoritatea locală.” Astfel, se putea stabili numărul necesar de autorizații pe raza teritorială a unității administrativ-teritoriale în funcție de nevoile comunității locale, în consonanță cu alin. (1) al aceluiași alineat, potrivit căruia dimensionarea activității de transport public local de persoane, în regim de taxi, se stabilește

în raport cu gradul de satisfacere a transportului public local de persoane.

Tribunalul Mureș și-a exprimat opinia că dispozițiile ce constituie obiectul excepției sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. I punctul 1 din Legea nr. 68/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2007 privind modificarea Legii nr. 265/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I punctul 1 din Legea nr. 68/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2007 privind modificarea Legii nr. 265/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 martie 2008, având următorul cuprins:

— Art. I. — „Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153 din 19 decembrie 2007 privind modificarea Legii nr. 265/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 21 decembrie 2007, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul unic, înaintea punctului 1 se introduce un nou punct, punctul 11, cu următorul cuprins:

«11. La articolul I punctul 16, alineatul (4) al articolului 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

(4) Numărul maxim de autorizații taxi stabilit a se atribui în conformitate cu prevederile alin. (2) și/sau (3) va fi de maximum 4 la 1.000 de locuitori ai localității de autorizare.»

Dispozițiile încălcate sunt cele ale art. 120 din Legea fundamentală referitoare la principiul descentralizării și autonomiei autorităților publice locale, precum și cele ale Cartei Europene a Autonomiei Locale adoptată la Strasbourg la

15 octombrie 1985, ratificată de România prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997.

În esență, autorul excepției susține că dispozițiile criticate, prevăzând, în mod imperativ, că numărul maxim de autorizații taxi este de 4 la 1.000 de locuitori, încalcă *principiile descentralizării și autonomiei locale*.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că art. I punctul 1 din Legea nr. 68/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2007 privind modificarea Legii nr. 265/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 38/2003 privind

transportul în regim de taxi și în regim de închiriere este criticat din perspectiva unei omisiuni de reglementare, respectiv pentru faptul că, potrivit acestui text legal, nu mai există posibilitatea pentru autoritățile administrațiilor publice locale de a mai elibera autorizații, cu acordul asociațiilor profesionale reprezentative, peste numărul maxim stabilit pe baza raportului de 4 la 1.000 de locuitori.

Asemenea critici nu intră în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I punctul 1 din Legea nr. 68/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2007 privind modificarea Legii nr. 265/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, excepție ridicată de Municipiul Târgu-Mureș în Dosarul nr. 2.754/102/2008 al Tribunalului Mureș – Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,
NICOLAE COCHINESCU

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 435667